

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1247/2017
07.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због два кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Жељка Санковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 373/17 – Кв 2474/17 од 18.09.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1502/17 од 17.10.2017. године, у седници већа одржаној 07.12.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Жељка Санковића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 373/17 – Кв 2474/17 од 18.09.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1502/17 од 17.10.2017. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 373/17 – Кв 2474/17 од 18.09.2017. године, потврђена је оптужница Вишег јавног тужиоца у Београду Кт 271/17 од 03.08.2017. године.

Апелациони суд у Београду, решењем Кж2 1502/17 од 17.10.2017. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљене АА, адвоката Жељка Санковића, изјављену против решења Вишег суда у Београду К 373/17 – Кв 2474/17 од 18.09.2017. године.

Бранилац окривљене АА, адвокат Жељко Санковић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и 4) ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења, тако што ће из списка предмета издвојити незаконите доказе и одлучити да нема места оптужби и обуставити поступак по оптужници Кт 271/17 од 03.08.2017. године или их укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер сматра да је побијаним решењима потврђена оптужница на доказима који су незаконити. У вези са истакнутом повредом, као незаконите доказе, бранилац означава записник о претресању стана и других просторија МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП IV одељење од 11.04.2016. године, затим потврду о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП IV Одељење од 11.04.2016. године, као и записник о вештачењу МУП РС ДП УКП НКТЦ број 234-17962/16 од 13.04.2016. године, сматрајући да је реч о незаконитим доказима, из разлога што јавни тужилац није у законом предвиђеном року из члана 296. став 2. ЗКП, донео наредбу о спровођењу истраге и на тај начин „ауторизовао“ претходно предузете доказне радње (претресање стана и других просторија, привремено одузимање предмета и физичко-хемијско вештачење биљне материје), па се предметни докази, према оцени браниоца, морају издвојити из списка предмета као незаконити.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева не могу се прихватити као основани, из разлога што поменути докази, нити сами по себи, нити према начину прибављања, нису у супротности са одредбама ЗКП-а. Наиме, претресање стана и других просторија, обављено је на основу претходно прибављене наредбе судије за претходни поступак Кпп Пов бр.432/16 од 11.04.2016. године, и у свему је извршено у складу са одредбама ЗКП које прописују предузимање ове доказне радње. Такође, овлашћена службена лица привремено су одузели предмете од окривљене, сагласно одредби члана 147. ЗКП, и на основу члана 150. ЗКП, окривљеној су о одузетим предметима, прописно издали потврду, коју је иста без примедби потписала. Поред наведеног, и предметно физичко-хемијско вештачење биљне материје, предузето је на основу претходно издате наредбе Вишег јавног тужиоца у Београду Кт 346/16 од 12.04.2016. године, и исто је у свему обављено у складу са одредбама ЗКП које прописују предузимање ове доказне радње.

Стога, како су сви предметни докази прибављени на законит начин, и како наредба за спровођење истраге није доказ, већ формално-правни акт, за чије доношење законодавац, одредбом члана 296. став 2. ЗКП, предвиђа инструкциони (оквирни) рок - то околност да је јавни тужилац у конкретном случају, након истека (оквирног) рока из члана 296. став 2. ЗКП, донео наредбу за спровођење истраге, по налажењу Врховног касационог суда, без утицаја је на законитост претходно прибављених доказа.

Због наведеног, неосновано бранилац окривљене указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За председника већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић